Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 86 (1336) ♦ Середа, 15 травня 1996 року ♦ Ціна договірна

ДОКУМЕНТИ – В ПАКЕТІ, ШАХТАРІ – В ПІКЕТІ?

У понеділок на засіданні президії Кабміну України прийнято постанову про структурну перебудову вугільної галузі. Згодом віце-прем'єр України з питань паливно-енергетичного комплексу Василь Євтухов заявив журналістам, що задоволений цим документом. Адже у постанові вугільна галузь нарешті визнана такою, що потребує державної підтримки (від дотацій до декларування ціни на вугілля). За словами віце-прем'єра, виділяється технічний кредит під гарантії Мінфіну в сумі 17 трлн. крб. на переоснащення шахт, що дозволить зупинити падіння виробництва, а згодом і нарощувати його. Вводиться також контроль за нарахуванням зарплати. Передбачено часткове вирішення питання про виплату зарплат — на період, поки запрацює сама постанова. Її, до речі, прийнято в пакеті з низкою документів про подолання кризи неплатежів. Тим часом наш кореспондент повідомив з Донецька: того самого дня тут відбулася нарада представників дванадцяти вугільних об'єднань Донбасу, де вирішено пікетувати Верховну Раду та Адміністрацію Президента, якщо до 1 червня не буде погашено заборгованість по зарплаті.

ЧОМУ Б НАМ НЕ ВЧИТИСЯ В МЮНХЕНІ?

14 травня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв ректора Українського вільного університету (Мюнхен, Німеччина) Мирослава Лабуньку на його прохання.

Український вільний університет заснований 1921 року у Відні українськими вченими-емігрантами. Того самого року цей навчальний заклад був перенесений до Праги, а з 1945 року він функціонує в Мюнхені. За цей час його закінчила значна кількість молоді українського походження.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЩО У ПРОГРАМІ ВІЗИТУ

Насичена важливими зустрічами й переговорами програма дводенного (14—15 травня) офіційного візиту Президента України Леоніда Кучми до Республіки Вірменія, — повідомляє Укрінформ.

У ході українсько-вірменських переговорів під головуванням президентів порушено широке коло питань щодо нинішнього стану двосторонніх зв'язків, а також перспектив їх розвитку. За результатами очікується підписання цілої низки українсько-вірменських документів.

У програмі візиту — також бесіда Президента України з Головою парламенту Республіки Вірменія Бабкеном Араркцяном і виступ перед вірменськими парламентаріями у Будинку парламенту Республіки Вірменія, зустріч з представниками ділових кіл Вірменії, з членами товариства «Вірменія—Україна», представниками української громади Вірменії, з Його Святістю Гарегіном Першим — Верховним Патріархом, Католікосом усіх вірмен.

ЛЕГКОВАЖНЕ СТАВЛЕННЯ ДО ЛЕГПРОМУ

У давнину таке теж бувало. Приїхав якось Олександр Македонський до одного міста, а там — відомий на весь стародавній світ гордіїв вузол, і ніхто того вузла розв'язати не може. А Македонський думав недовго: вихопив меча, розрубав вузол — і нема проблем. Звідтоді цар Македонії й прославився в царині легкої промисловості.

Нині — не так. От у Нікополі винайшли метод безвузлового виготовлення бавовняних ниток. І взагалі у них принцип такий — щоб поменше вузликів у всякому ділі було. Але, гадаєте, їх за це хтось у своїй вітчизні полюбив, хтось їх підтримав, царськими почестями осипав? І змушені вони були піти у неоплачувану відпустку, і навіть облич своїх світлих нашому фотокореспондентові показати не захотіли...

Докладніше про їхні проблеми читайте на 6-й сторінці в матеріалі Миколи НЕЧИПОРЕНКА «Безвузловий метод».

За двох «дембелів» одного новобранця дають

Згідно з Указом Президента України «Про внесення змін і доповнень в Указ Президента України від 24 лютого 1996 року № 137» в травні-серпні в запас буде звільнено військовослужбовців строкової служби, яких було призвано в жовтні-грудні 1994 року, і тих, хто відслужив 24 місяці.

Тепер же термін строкової служби знову становитиме півтора року, що відповідає чинному законодавству. В період весняно-літнього призову кирзові чоботи взують майже 80 тисяч призовників. У зв'язку зі скороченням чисельності української армії до 350 тисяч, така кількість новобранців цілком задовольнить сучасні потреби ЗС.

У номер

Чому б нам не вчитися в Мюнхені?

(Початок на 1-й стор.).

У ході бесіди було обговорено проблеми діяльності університету в сучасних умовах і перспективи його розвитку в майбутньому. Олександр Мороз, зокрема, зазначив, що доцільно було б розробити нову концепцію навчального закладу з тим, щоб він, у взаємодії з провідними вузами України, став важливим центром підготовки фахівців для нашої країни.

Прес-служба Верховної Ради України.

Завжди ваша. Франція

Учора до Києва в'їхала довжелезна автоколона: п'ять вантажних автомобілів та три мікроавтобуси привезли з Франції медичну апаратуру та обладнання, вісім тонн медикаментів, дитяче харчування і одяг.

Сьогодні всю гуманітарну допомогу вартістю в один мільйон франків у присутності віце-прем'єр-міністра В. Дурдинця, голови Державного митного комітету Л. Деркача, директора французьких митниць М. Пенге буде урочисто передано кільком будинкам для старих та дітей.

Ініціаторами акції є асоціації — французька «Обміни Франція — Україна» та українська «Спадщина», а також митні служби обох країн. Доброчинну справу підтримали посольство Франції в Україні, Світова організація митниць, постійне представництво Франції в ООН, місцеві влади та спонсори.

Указ Президента України

Про призначення Г.Філіпчука виконуючим обов'язки голови Чернівецької обласної державної адміністрації

Призначити ФІЛІПЧУКА Георгія Георгійовича виконуючим обов'язки голови Чернівецької обласної державної адміністрації.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ, 12 травня 1996 року.

Парламентська хроніка

Напівзаходами не обійтися

Денне та вечірнє засідання 13 травня

Після перерви і до кінця робочого дня сесія обговорювала звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з вивчення ситуації в телеінформаційному просторі України. Доповідь з цього питання зробив голова комісії Сергій Аксененко. Говорячи про суть назрілої проблеми, доповідач вказав, що загальний стан справ у телерадіоінформаційному просторі можна характеризувати як некерований з боку вищих органів державної влади. Відтак лише за кілька місяців функціонування Держкомітету телебачення та радіомовлення (Держтелерадіо), а також Національної ради з питань телебачення та радіомовлення було допущено ряд протизаконних дій і прийнято чимало протиправних рішень. Це, зокрема, безоплатна передача половини часу мовлення на каналах УТ-1 та УТ-2 (бюджетного фінансування) іноземним компаніям і рекламним агентствам. А чого варта акція примусового позбавлення майже 15 мільйонів сільських мешканців можливості дивитися програми обласного державного телебачення! Або чим пояснити фактичне знищення єдиного державного національного виробника телепродукції — ТО «Укртелефільм»?

Керівники Держтелерадіо постійно скаржаться на недостатнє фінансування з боку держави. Водночас, як доведено на фактах, значна доля коштів національного бюджету і фінансований ним час мовлення пішли на підтримку іноземних та деяких «національних» недержавних телерадіоорганізацій. Фактично безоплатно передано до рук іноземних організацій (німецьких, англійських, американських) увесь комерційно активний час мовлення каналів УТ-1 та УТ-2. Що призвело до прямих втрат з боку Національної телекомпанії у розмірі 1,2—1,4 трильйона карбованців...

У доповіді, а також виступах багатьох народних депутатів наведено чимало прикладів, коли з небаченою «щедрістю» віддавалася перевага іноземним компаніям на шкоду національним інтересам. Щоправда, у своїх виступах голова Держкомітету З. Кулик та президент Національної телекомпанії О. Савенко намагалися спростувати представлені факти зловживань. Мовляв, окремі недоліки мали місце, але в цілому справи йдуть не так уже й погано. Однак і депутати, і голова комісії С. Аксененко у заключному слові з документами в руках доводили, що для України цілком реально постала загроза позбутися свого телебачення, а відтак і незалежності у своєму телерадіоінформаційному просторі.

З огляду на це сесія прийняла Постанову, якою передбачено вжиття ряду кардинальних заходів. Зокрема, запропонувати Президенту скасувати Держкомітет телебачення і радіомовлення як зайву надбудову над національними теле- і радіокомпаніями. Сесія висловила недовіру голові Держкомітету З. Кулику та президентові Національної телекомпанії О. Савенку як таким, що своїми діями завдали значних збитків національним інтересам і державному бюджету України. Генпрокуратурі та СБУ доручено до 1 вересня провести розслідування діяльності іноземних й українських телерадіокомпаній, звернувши особливу увагу на фінансове забезпечення проникнення іноземного (та, можливо, й кримінального) капіталу в телеефір України.

Намічено також ряд заходів з реорганізації підпорядкування державних телерадіокомпаній, розподілу каналів мовлення, спрямованих на оздоровлення всієї системи телеінформаційного простору України. На сесії наголошувалося: потрібні радикальні зміни — напівзаходами тут уже не обійтися. Про рішучість довести справу до кінця свідчить, зокрема, й ухвала щодо продовження повноважень Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з даного питання.

Іван ДМИТРЕНКО.

Переходимо від «прихватизації» до приватизації?

Ранкове засідання 14 травня

Поставити бар'єр «прихватизації» і розпочати цивілізовану приватизацію покликаний закон України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про приватизацію майна державних підприємств». Постатейному голосуванню проекту цього закону у другому читанні і присвятили ранкове засідання народні депутати України.

За час, що минув з прийняття першого закону, парламентарії встигли переконатися, що через його недосконалість чимало спритних ділків інколи за безцінь почали прибирати до рук підприємства з новітніми технологіями, високим економічним потенціалом. Водночас вони десятою дорогою обходили ті заводи й фабрики, які справді потребували інвестицій, переобладнання та переорієнтації на випуск конкурентоспроможної продукції. Досить часто було й таке, що після приватизації значна частина трудового колективу опинялася, так би мовити, за бортом.

Як зазначали народні депутати під час внесення поправок і доповнень, потрібно, щоб процес приватизації регулювався лише законом, а не волею, хай навіть найвищих, посадових осіб виконавчої влади і держави. Тому парламентарії доволі виважено, враховуючи негативний досвід минулого, підійшли до схвалення кожної статті законопроекту. Адже від нього залежить майбутня доля України і її народу, як підкреслив один з народних депутатів.

Остаточно закон буде прийнято, напевне, в ході третього читання.

Василь ТУГЛУК.

«Два головних завдання
мають вирішити українські політики в поточному році»

Чергова прес-конференція у Верховній Раді, яка відбулася 12 травня, була присвячена конституційному процесові в нашій державі. З працівниками засобів масової інформації зустрілися керівник спеціальної робочої депутатської групи Михайло Сирота і голова Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи Володимир Стретович.

Вони поінформували про завершення роботи одинадцятьма фракціями і депутатськими групами над проектом Конституції, а також про те, що напередодні двома третинами голосів на засіданні робочої групи було затверджено положення про спеціальну групу. Це дало підстави Михайлу Сироті висловити припущення, що Верховна Рада зможе прийняти Основний Закон України, не виносячи його на референдум.

Обидва депутати відзначили високопродуктивну роботу тих народних обранців, які добровільно погодилися опрацьовувати проект, підготовлений Конституційною комісією. Як зазначив Михайло Сирота, робоча група врахувала зауваження, висловлені фракціями і депутатськими групами, а також пропозиції глави нашої держави, що їх передав особистий представник Президента України у Верховній Раді Віктор Мусіяка.

Нині роботу над проектом Конституції розпочали представники фракції Комуністичної партії України. Михайло Сирота вважає, що в доопрацьованому проекті вдалося знайти компромісні положення, які не повинні завадити комуністам також пошукати шляхи до прийняття Конституції. Водночас Володимир Стретович наголосив на тому, що «ближче до фінішу конституційного процесу, Верховна Рада дедалі більше розколюється на державницькі сили і тих, хто виступає в різній формі проти незалежності нашого народу».

Відповідаючи на запитання щодо висловлювань Леоніда Кучми 8 травня про позицію Голови Верховної Ради Олександра Мороза в конституційному процесі, Володимир Стретович зауважив, що ще «в листопаді минулого року просив Президента не висловлюватися критично на адресу Верховної Ради».

На думку обох депутатів, перед українськими політиками стоять два головних завдання: прийняти уже цього року Конституцію і вивести державу з економічної кризи. Володимир Стретович, до речі, вважає ці проблеми взаємопов'язаними. З його точки зору, відсутність Основного Закону заважає створенню стабільного правового поля, що, в свою чергу, гальмує прихід в Україну іноземних інвестицій.

«Коней на переправі не міняють», — така точка зору народних обранців, а тому в перехідних положеннях проекту Основного Закону обидві гілки влади відмовляються від проведення дострокових виборів.

Володимир КОРОЛЮК.

Автомобіль — розкіш чи необхідність

На жаль, сьогодні Україна змушена забезпечувати свій автомобільний парк шляхом вивезення легковиків, вантажівок, автобусів.

Протягом значного часу імпорт здійснювався головним чином фізичними особами, і цей вид бізнесу «завдяки» існуючій на той час податковій політиці був засобом збагачення. За підрахунками Державного митного комітету України, щорічно окремі громадяни ввозили близько 200 тис. автомобілів.

Стан справ змінився з прийняттям Верховною Радою України 16 листопада 1995 року Закону України «Про деякі питання оподаткування підакцизних товарів», яким було поширено стягнення акцизного збору і ПДВ при переміщення через митний кордон України на фізичних осіб. Кабінет міністрів України зменшив ставки мита на автомобілі з 20 % від їх митної вартості на ЕКЮ в залежності від об'єму двигуна автомобіля. В той самий час залишилася ставка акцизного збору на автомобілі у 35% від митної вартості автомобіля. А це разом з митом, ПДВ, акцизом та за існуючого порядку нарахування податків (податок на податок) становить у середньому близько 75 % від митної вартості автомобіля. Внаслідок високих ставок податків десятки тисяч автомобілів не розмитнено, зростають зловживання у цій сфері, відбувається орієнтація на автомобілі із ближнього зарубіжжя (ВАЗ), які звільнено від сплати мита, та на які необгрунтовано не поширюється у повному обсязі ПДВ.

Світова практика доводить, що максимальний сумарний розмір всіх видів податків на імпорт автомобілів не може перевищувати 30% від вартості автомобіля. Перехід за цю межу призведе до скорочення легального імпорту автомобілів, пошуку шляхів уникнення сплати податків і перетворення цього виду бізнесу у тіньовий.

Підвищення ставок на імпорт часто супроводжується національним лозунгом про необхідність захищення вітчизняного товаровиробника. Що стосується вітчизняних автомобілів, то сьогодні їх уже достатньо захищено. Згідно з Постановою Верховної Ради України від 24 листопада 1995 року «Про стабілізацію роботи підприємств-виробників легкових і вантажопасажирських автомобілів» на вітчизняні автомобілі не поширюється акцизний збір і ПДВ. Проте і стабілізації роботи цих підприємств не вбачається.

Існує світова практика, і вона стверджує, що країни, в яких йде перебудова, застосовують рівень митно- тарифного захисту вітчизняного товаровиробника у межах 10—15 %. Лише в такому випадку цей рівень сприятливий, ефективний і стимулюючий для вітчизняного товаровиробника. А 30 % — це досить пагубна і критична межа, яка не захищає національного товаровиробника, а призводить до суттєвого порушення умов конкуренції й не створює економічних важелів у стимулюванні виробництва.

Декретом Кабінету міністрів України від 26 грудня 1992 року «Про акцизний збір» визначено (ст. 1), що «акцизний збір — це непрямий податок на високорентабельні та монопольні товари (продукцію)». Але ніхто сьогодні не скаже, який рівень рентабельності від реалізації автомобілів має бути, що давало б підставу зарахувати автомобіль до підакцизних товарів. А визначальним для законодавця під час складання переліку підакцизних товарів та їхніх ставок є такі критерії, як розкіш та товари підвищеного попиту.

Особливістю податку на додавлену вартість на автомобіль сьогодні є те, що ПДВ на імпорт стягується з митної вартості товарів, з акцизного збору, з мита та митних послуг. Закон України від 16 листопада 1995 року «Про деякі питання оподаткування підакцизних товарів» не лише запровадив ПДВ на імпорт для фізичних осіб, але й вніс свої особливості в оподаткування громадян, які полягають у тому, що ПДВ на імпорт сплачують громадяни, «які ввозять (пересилають) предмети (товари) на митну територію України в обсягах, які підлягають обкладенню митом відповідно до законодавства». Обсяги безмитного ввозу встановлено сьогодні в розмірі 1400 доларів США. А товари, які перевищують цю суму, мають обкладатися ПДВ. Виникає закономірне питання: чому за автомобілі, які імпортуються з Росії, взагалі не сплачують ПДВ, а за автомобілі, імпортовані з дальнього зарубіжжя, сплачують ПДВ у повному обсязі?

Сьогодні назріла нагальна потреба «реконструювати» податкову політику імпорту автомобілів, що має відповідати інтересам держави, інтересам споживачів і буде важливим і постійним джерелом бюджетного доходу України.

Володимир ГРИНЧИШИН, кандидат юридичних наук.

Чому вирує «криза взаєморозрахунків»?

ДІАЛЕКТИКА змін в економіці у І кварталі поточного року полягала в певному посиленні оздоровчих процесів з одночасним збереженням незадовільного фінансового стану багатьох підприємств України. Ця суперечність віддзеркалює існування і, можливо, посилення глибинної та великомасштабної інституціональної кризи економіки.

У найсконцентрованішому вигляді перебіг подій проявляється, з одного боку, в істотному уповільненні темпів інфляції, у стабілізації та, хоч як це дивно, певному зростанні курсу карбованця. Цей позитивний процес найліпше відчувається на конкретних прикладах, зокрема на прикладі уповільнення зростання вивільнених цін на деякі важливі харчові продукти. Розглянемо деякі недавні, ще не забуті, дані Мінстату (таблиця 1):

Середні ціни на міських ринках					
	14.04.94	14.04.95	14.04.96	14.04.95 до 14.04.94	14.04.96 до 14.04.95
Яловичина (за кг)	37987	196000	370000	516.0 %	188.8 %
Молоко (за літр)	5590	30000	51000	536.7 %	170.0 %
Яйця (за десяток)	14605	77000	163000	527.2 %	211.7 %
Картопля (за кг)	2428	30000	75000	1235.6 %	250.0 %

Як бачимо, швидкість зростання цін за період з 14.04.1995 р. по 14.04.1996 р. щодо аналогічного попереднього періоду уповільнилася дуже істотно: яловичина в 4.7 раза, молоко в 6,2, яйця в 3.8, картопля в 7.6 раза.

З другого боку, й надалі доволі значними темпами зростають кредиторська та дебіторська заборгованість підприємств у номінальному виразі, підштовхуючи окремі кола промисловців до чергового наступу на уряд та Національний банк. Тому хочу чітко і твердо запевнити читачів: Нацбанк України оцінює фінансовий стан підприємств як небезпечно незадовільний і не намагається заспокоювати суспільство, що все якось обійдеться. До речі, ми уважно стежимо за перебігом аналогічних процесів у Росії і змушені зізнатися, що саме в подоланні «платіжної кризи» справи в нас йдуть значно гірше. Тут ми, справді «неповторні»!..

Ці квітневі походи по фінансово-кредитні пільги взагалі можна було б перевести на цілком нормальну законодавчу основу, зробити їх ефективно працюючим механізмом соціально орієнтованої ринкової економіки, яку творимо. Але це можна було б зробити, якби учасники походів не мали за мету рятування підприємств, що найгірше працюють.

Щоб не бути голослівними, проаналізуймо деякі важливі підсумкові показники. Перш за все — стан життя народу та, відповідно, споживчого ринку.

Грошові витрати та заощадження населення в І кварталі цього року до відповідного періоду минулого зростали темпами, які істотно випереджали зростання споживчих цін. В результаті реальні грошові витрати та заощадження населення в січні 1996 р. до січня 1995 р. становили 111.5 %, у лютому = 122.2 %, у березні = 113.4 %. У доларовому еквіваленті розширення споживання відбувалося ще швидшими темпами: січень = 208.4 %, лютий = 206.6 %, березень = 192.0 %.

Приблизно в таких самих співвідношеннях розширився і споживчий ринок, з чого, очевидно, не спромоглися належно скористатися наші вітчизняні товаровиробники, що віддзеркалюється в постійному нагромадженні взаємної заборгованості підприємств. Вони не збільшили свою фінансову потугу. Ця теза, напевно, спричинить бурхливе зауваження такого гатунку: «А ми що казали!» Та не будемо поспішати. За підсумками січня реальна (з урахуванням зростання споживчих цін) грошова маса підприємств становила 72.7 % щодо відповідного періоду минулого року. В лютому й березні цей показник трішки зріс і досяг, відповідно, 75.5 % та 79.8 %. За своїм економічним змістом грошова маса у підприємств — це грошова складова оборотних коштів суб'єктів господарювання. Якщо вона зростає номінально, але не в реальному вимірі, аналогічно змінюється і наймобільніша складова оборотних коштів підприємств — кошти.

Чому так сталося? Куди зникла виручка від реалізації продукції, яка, за нашими оцінками, в першому кварталі становитиме суму, близьку до 3 000 трлн. крб.? Перш за все її було спрямовано на зростання заробітної плати і номінально, і реально (таблиця 2):

Заробітна плата робітників та службовців	1995р.	1996р.	1995 р. до 1996 р.	Споживчі ціни 1996 р. до 1995 р.	Реальна заробітна плата 1996 р. до 1995р.
Січень	51,678	158,004	305.7 %	254.2 %	120.3 %
Лютий	65,870	192,764	292.6 %	231.2 %	126.6 %
Березень	81,131	192,379	237.1 %	213.8%	110.9 %
Разом	198,679	543,147	273.4 %	230.7 %	118.5 %

Номінально заробітна плата робітників та службовців у І кварталі мала темпи зростання 273.4 %. Її реальне зростання не таке значне, але все ж досить відчутне і становить 118.5 %. Аналогічно змінилися і грошові доходи населення в цілому.

Грошові доходи населення за І квартал номінально зросли з темпом 249.8 %, а в реальному вимірі — з темпом 108.2 %. Такі зміни можна вважати за позитивні, якби про це не забували ті, хто звертається по державні фінансові преференції. Адже приріст грошових доходів населення становив за І квартал чималу суму — 496 345 млрд. крб. Саме такий обсяг грошей було спрямовано з валового внутрішнього продукту на приріст грошових доходів населення. Інакше кажучи, такий обсяг створеної у І кварталі доданої вартості було спрямовано на приріст грошових доходів населення повз поповнення оборотних коштів підприємств, повз нагромадження в них грошової маси.

Вади в поповненні оборотних коштів не вичерпуються тільки наведеним фактом. Слід зауважити, що невдала робота підприємств на споживчому ринку призвела до втрати значних додаткових обсягів реалізації продукції та, цілком природно, можливостей поповнення оборотних коштів та пом'якшення напруженості у взаєморозрахунках. Так, у 1995 році з отриманих населенням 2 369 635 млрд. крб. грошових доходів витрати на купівлю інвалюти становили 199 765 млрд. крб., або 8,4 %. Значний обсяг доходів населення — 176 383 млрд. крб. — пішов на пряме перевищення над витратами та заощадженнями і залишив офіційну економіку.

Разом наші споживачі «не знайшли» в офіційній економіці товарів на 376 148 млрд. крб., що становить 15.9 % від загальної суми доходів. На жаль, підсумки свідчать про збереження цієї негативної тенденції (таблиця 3):

	Витрати на купівлю інвалюти		Перевищення грошових доходів над витратами та заощадженнями		Сума грошей, «втрачених» для фінансів товаровиробників офіційної економіки		1995 р. до 1996 р.
	1995 р.	1996 р.	1995 р	1996 р.	1995 р.	1996 р.	
Січень	3,887	31,894	3,332	-4,234	7,21 9	27,660	383.2%
Лютий	5,767	37,846	12,063	23,947	17,8 30	61,793	346.6%
Березень	7,213	41,649	16,793	1,000	24,0 06	42,649	177.7%
Разом	16,867	111,389	32,188	20,713	49,0 55	132,102	269.3%

У І кварталі до цих втрат 1995 року для фінансів вітчизняних товаровиробників додалося ще 132 102 млрд. крб.

За умов швидкого зростання номінальних грошових доходів населення та значних втрат готівкових карбованців для вітчизняних товаровиробників через розбалансування споживчого ринку цілком природним є тривке зростання заборгованості підприємств. Це підтверджується ще й тим чинником, що у кредиторській заборгованості більш як 2/3 (!!!) становить заборгованість за вже спожиті товари, роботи, послуги. Не заборгованість перед бюджетом, у заробітній платі чи щодо кредитів банкам визначають перекручений фінансовий стан підприємств, а саме їх невдала робота на кінцевого споживача та поміж собою.

Однак заради об'єктивності слід відзначити певне зменшення напруженості з неплатежами, певне покращення ситуації. Річ у тому, що номінальний валовий внутрішній продукт у І кварталі поточного року порівняно з відповідним періодом минулого зростав значно скоріше, ніж кредиторська заборгованість.

За І квартал минулого року усього приріст дебіторів становив 82.9 % валового внутрішнього продукту. Тобто можна сказати, що 82.9 % додатково створеної вартості (яку було уречевлено у вартості поставлених товарів, виконаних робіт і наданих послуг) не було реалізовано, не було оплачено споживачами. За нашою оцінкою, в І кварталі вже 1996 року частка цієї спожитої і неоплаченої додаткової вартості знизилася до 57.5 %. Така динаміка, як ми гадаємо, свідчить про уповільнення зростання заборгованості підприємств щодо валового внутрішнього продукту та загальне послаблення напруженості з неплатежами. Проте це не знімає з порядку денного необхідності підвищення відповідальності за фінансовий стан підприємств безпосередньо їх керівників. Зрозуміло, що за умови створення та запуску відповідних ефективних механізмів подолання «кризи взаєморозрахунків». Нацбанк України нині радикально оновлює свої пропозиції з цього приводу зі строком закінчення роботи в червні цього року.

Віктор ЮЩЕНКО,
голова правління
Національного банку України.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення доповнень до деяких законодавчих актів України з питань оподаткування

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до деяких законодавчих актів України такі доповнення:

1. Пункт 1 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 14-92 «Про податок на добавлену вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст. 78, № 26 ст. 281, № 34, ст. 356, № 49, ст. 458, № 50, ст. 471; 1994 р., № 22, ст. 149, № 27, ст. 220) доповнити підпунктом «ш» такого змісту:

«ш») матеріали, обладнання, що використовуються під час будівництва житла за рахунок інвестицій для військовослужбовців та членів їх сімей, які мають право на отримання житла відповідно до чинного законодавства України;

кінцева будівельна продукція, а також роботи (послуги), виконані в процесі житлового будівництва за рахунок інвестицій для військовослужбовців та членів їх сімей, які мають право на отримання житла відповідно до чинного законодавства України;

кошти, отримані інвестором від реалізації належної йому частки житла, збудованого за рахунок інвестицій для військовослужбовців та членів їх сімей, які мають право на отримання житла відповідно до чинного законодавства України».

2. У Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 4, ст. 28, № 38, ст. 286):

підпункт 3.1.2. пункту 3.1. статті 3 доповнити абзацом восьмим такого змісту:

«прибутку від реалізації інвестором належної йому частки житла та об'єктів торгівлі та соціально-побутового призначення, збудованих за рахунок його коштів для військовослужбовців та членів їх сімей, які мають право на отримання житла відповідно до чинного законодавства України»;

частину першу статті 10 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«до 100 відсотків — на відшкодування витрат підприємств та організацій, спрямованих на інвестування будівництва і придбання житла для військовослужбовців та членів їх сімей, які мають право на отримання житла відповідно до чинного законодавства України».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ,
24 квітня 1996 року.

«Ноу-хау» черкаських ліфтерів,

або Якщо газета вас критикувала, виверніть їй кишені

Вищий арбітражний суд України відмінив постанову арбітражного суду Черкаської області про стягнення з редакції обласної інформаційно-комерційної газети «Ділова Черкащина» на користь акціонерного товариства «Спеціалізоване ремонтно-будівельне об'єднання «Черкасиліфт» 800 мільйонів карбованців. Цією рекордною сумою місцевий арбітр оцінив надруковану в газеті статтю, де йшлося про незадовільну роботу керівництва об'єднання, і розцінив її як моральну образу всього трудового колективу ліфтерів.

Зняті з редакційного банківського рахунку кошти через дев'ять місяців повернено власникові. За зволікання з виконанням рішення вищої арбітражної інстанції об'єднання «Черкасиліфт» сплатило також великий штраф до державного бюджету. Редакція газети «Ділова Черкащина» подає позов до суду з вимогою до керівництва ліфтерів відшкодувати втрачену вигоду.

«Ділова Черкащина», заснована рядом державних підприємницьких господарських структур, щойно відзначила четверту річницю свого існування, майже рік присвятила з'ясуванню стосунків із начальником спеціалізованого ремонтно-будівельного управління «Черкасиліфт» Петром Сороколітом.

Відверті слова не сподобалися не лише начальнику об'єднання П. Сороколіту, котрий подав позов до арбітражного суду за образу, але й арбітрові О. Синиці. Він виніс вердикт, що «зупинення роботи пасажирських ліфтів, яке газета визначила для читачів як «таємний саботаж» колективу управління «Черкасиліфт», вважати вигадкою, оскільки непроведення планового огляду і ремонту ліфтів тягне за собою безумовне їхнє зупинення».

Звичайно, проблема полягала і в тому, що «Черкасиліфт» не мав 6—8 млрд. крб. для нагального ремонту, а НВО «Комплекс», АТ «Черкасижитлобуд», ЖБФ «Обрій-1», РСУ міськвиконкому та інші не мали коштів для оплати наданих послуг.

Однак, управління не спростувало іншу публікацію газети, де наводилася довідка обласного управління у справах захисту споживачів про незадовільне обслуговування ліфтів АТ спеціалізованим ремонтно-будівельним управлінням «Черкасиліфт».

Спочатку начальник «Черкасиліфту» подав до арбітражного суду скаргу на редакцію з вимогою захистити власну честь і гідність. Арбітр О. Синиця виголосив представникові редакції вердикт: відшкодувати П. Сороколіту завдані моральні збитки сумою в 750 млн. крб. Але в письмовій формі це рішення звучало інакше: «позов залишити без розгляду», бо вже після засідання було уважно проаналізовано заперечення проти позову відповідача, який посилався на те, що джерелом інформації стали матеріали перевірки контролюючих органів.

За логікою речей і згідно з законом Сороколіт мав звернутися до народного суду і вимагати морального відшкодування від особи, яка заподіяла шкоду. Звісно, відповідати за це мала б не лише авторка матеріалу С. Козак, а й за законом «Про друковані засоби масової інформації (пресу) України» — журналісти редакції, її головний редактор або інші особи, з дозволу яких ці матеріали було поширено. Відповідальності редакції як юридичної особи закон не передбачає.

Редакція вважає, що не в планах П. Сороколіта було притягти до відповідальності авторку, котра вже перейшла на іншу роботу. Об'єктом домагань була редакція.

Однак Сороколіт вважав за краще звернутися не до нарсуду, а до арбітра О. Синиці, котрий, певно, мав свої рахунки з «Діловою Черкащиною».

На користь «ображеного» колективу «Черкасиліфту» арбітражний суддя стягнув 800 млн. крб. Голова арбітражного суду Черкаської області Микола Скиба на касаційну скаргу редакції підтримав ухвалу свого підлеглого, посилаючись на ряд «додаткових» заміток після оскарженої з неправдивими повідомленнями. Хоча зміст тих заміток взагалі не був предметом обговорення в процесі розгляду спору і не оскаржувався позивачем, як зауважила редакція.

Нині у Соснівському районному суді м. Черкаси завершено розгляд справи про відшкодування моральних збитків за позовом до редакції... судді Черкаського райсуду М. Скіця, на користь якого винесено вирок і «ДЧ» має сплатити 150 мільйонів карбованців за чергову критичну статтю. Присуд знову випав на редакцію, а не на автора і головного редактора.

Тим часом популярність незалежної газети серед читачів зростає. Передплата на перше півріччя нинішнього року зросла більш як удвічі.

Володимир КОРКОДИМ.

Кримінал

Кілери: свої і залітні

Наша газета вже писала про вибух, що стався в салоні малопримітного «Москвича» в Ужгороді. Одного з пасажирів розірвало в шматтям, другий дістав тяжкі поранення. «Щасливий» (для працівників міліції) випадок дав змогу вийти на слід добре організованої банди, що спеціалізувалася на «підривних роботах».

Члени її — колишні воїни-афганці. За однією з версій, саме вони восени 1994 року жорстоко розправилися з майором міліції Юрієм Балегою. Є чимало підстав вважати, що доклали рук «фахівці платної смерті» й до інших злодіянь. У тому числі на територіях сусідніх держав, де їх уже затримувала чеська та словацька поліції.

До речі, закарпатські «авторитети» теж полюбляють «відлежуватися» саме в сусідніх країнах. Озброєні вони з мовчазної згоди окремих відповідальних осіб УМВС, котрі видали їм дозволи на носіння вогнепальної зброї. По це повідомив на розширеному засіданні колегії управління його новопризначений начальник Геннадій Москаль.

Крім доморослих, навідуються в регіон і приїжджі кілери. Двох найманих убивць з Росії затримали днями працівники управління СБУ по Закарпатській області. В них вилучено зброю, наркотики, валюту.

Арсенал на... квартирі

виявлено в одного жителя Ужгорода — працівника комерційної структури. Зокрема, в нього вилучили 7 пістолетів-кулеметів іноземного виробництва, автоматичний «Браунінг» та 140 набоїв до них. Знайдено також 8 глушників. Зброя зручна для носіння під верхнім одягом і, як правило, «ходова» серед мафіозних структур, найманих убивць. Для кого призначався арсенал — визначить слідство. А я назву ще одну цікаву деталь: експерти встановили, що два з вилучених пістолетів перебувають на озброєнні спецпідрозділів НАТО. Невже і з ними встигли «скооперуватися» наші «авторитети»?

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

На село — з фальшивими купюрами

Новий вид злочинності виявлено на Луганщині. Двоє чоловіків та жінка автомобілем «КрАЗ» їздили по віддалених селах і скуповували худобу. Розплачувалися з довірливими людьми фальшивими купюрами вартістю у мільйон карбованців.

Чим дешевше, тим підозріліше

Раніше правоохоронні органи, як то кажуть, били по руках тих торговців, котрі явно завищували ціни на свої товари. Нині ж навпаки. Луганськ наводнений горілкою виробництва місцевого лікеро-горілчаного заводу за цінами від 160 до 200 тис. крб. за півлітрову пляшку. На ринку вона трохи дешевша, у магазинах — дещо дорожче. І це тоді, як відпускна ціна пляшки із заводу 240 тис. крб. У який спосіб занижено ціни, покаже розслідування.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Актуально

Ударимо сейфами по руках «ведмежатників»!

Один із найпрестижніших «фахів» — «ведмежатник» криміногенного промислу. Він потребує тонкої ювелірної роботи рук і голови. Самої лиш «спритності рук», мабуть, уже недостатньо.

— Сьогодні, під час переходу до нових ринкових економічних і суспільних відносин, ми, працівники правоохоронних органів, помічаємо, що злочинний світ теж «перебудовується», обравши основним об'єктом своїх зазіхань приватне майно громадян, — констатує начальник Головного управління кримінального розшуку МВС України, полковник міліції Михайло Задояний.

Так звані майнові злочини викликають особливу тривогу в охоронців порядку. За доби тотальної боротьби з організованою злочинністю народ і міліція мають бути єдині. Запобігати зазіханням на майно громадян можуть самостійно, зробивши зі свого будинку чи офісу неприступну фортецю. А для цього в господарстві потрібні надійні замки та сейфи.

На ринку «захисного» сервісу — найбільш популярні вогнестійкі і зламостійкі сейфи. У цього товару свої особливості. Як пояснив Володимир Клипкін, директор фірми «Лука», однієї з перших в Україні, яка стала на варті приватного майна і цінних паперів громадян, ціна сейфа має бути у 3—5 разів нижча за пікову вартість укладень, тобто вартості цінностей, що їх вміщують у сейф хоча б раз на рік.

Експерти радять власникам офісів ставити сейф... на видноті. Адже охоронцеві легше стежити за недоторканністю сейфа, що стоїть, приміром, поблизу вікна, ніж коли цінний об'єкт розміщено в дальньому темному кутку.

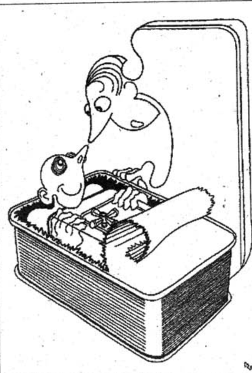

Сейфи українського, російського, японського, німецького, американського виробництва, що їх пропонує споживачеві «Лука», у вогні не горять, та й зламати їх неможливо. Вогнестійкі шафи витримують температуру 900—1500 градусів протягом 30—60 хвилин (міська квартира згоряє під час пожежі не пізніш, як за півгодини за температури не більш як 700 градусів).

За іронією долі «ведмежатники» залізли в гості до «Луки»! І тут продукція пройшла випробування на якість — злодії так і не змогли відкрити жодного сейфа. Очевидно сейфи, що викликали інтерес у грабіжників, були високого класу, дістатися до «нутрощів» яких досвідчений «хірург» зможе, лише добряче погрівши чуба годин п'ятнадцять!

Тож, громадяни, пам'ятаючи, що рятування приватного майна і цінних паперів — справа рук самих власників, ударте сейфами по лапах «ведмежатників».

Ольга ВІТЕР.

Митниця

Екологічний інспектор

На контрольно-пропускних пунктах «Порубне» та «Вадул-Сірет», що в Чернівецькій області, віднедавна почали працювати інспектори служби екологічного контролю. Вони мають ставити заслін перевезенню в Україну шкідливих токсичних та радіоактивних речовин, небезпечних для здоров'я відходів, стежити за тим, щоб до нас не потрапляли заборонені міжнародним співтовариством стимулятори росту, засоби захисту рослин, не перетинали кордон хворі птахи, риби, тварини, не зникали «за бугор» рідкісні мінерали, самоцвіти.

Надання екологічних послуг платне. На думку фахівців, лише ця служба протягом року спроможна поповнювати бюджет 45 мільярдами карбованців, що дасть змогу краще фінансувати природоохоронні заходи.

Невдовзі такі пости з'являться й на українсько-молдавському кордоні, в аеропорту Чернівців та на деяких шосейних переїздах.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Передовсім — професія, а політика — потім

Завдяки зусиллям Української правничої фундації вийшов у світ другий номер журналу «Українське право».

Концепція науково-практичного видання сповідує принцип служіння професії, а не політиці.

Перше число часопису було присвячене проблемі кодифікації вітчизняного законодавства, друге — організації державної влади в Україні. Увагу читачів, безперечно, приверне стаття Сергія Головатого, Юрія Зайцева та Ігоря Усенка «Правнича термінологія та державотворчий процес». У постійній рубриці журналу «Документи» друкується текст Конституційного договору, укладеного між Верховною Радою та Президентом України. Втім, видання розраховане не лише на фахівців, а й на всіх, хто цікавиться процесом правничих реформ в Україні.

Алла РОМАНЧУК.

Економічний десант з Австрії на береги Дніпра і Чорного моря

В УКРАЇНІ на початку червня працюватиме австрійська економічна місія. Наші підприємці чекають цієї події, бо вже двічі були її активними учасниками. А обопільну вигоду мають обидві сторони. Експерти відзначають, що торговельно-економічні відносини наших країн значно пожвавилися: за останніх два роки товарообороот між Україною та Австрією зріс у два рази і нині становить 133 млн. доларів.

Бюро торгового радника посольства Австрії в Україні нині узгоджує всі питання, закінчує останні приготування з тим, щоб у підприємців, які прибудуть для переговорів, не виникало жодних проблем організаційного характеру.

Кореспондент «Голосу України» попросила розповісти про це торгового радника посольства Австрії в Україні пана Рудольфа ТАЛЕРА.

—Пане Талере, хто цього разу представлятиме Австрію в економічній місії в Україні?

—До Києва та Одеси прибудуть представники 30 фірм, які, без перебільшення, репрезентуватимуть найрізноманітніші галузі австрійської економіки: виготовлення і перероблення продуктів харчування, виробництво сталевих труб, фланців, обладнання для хімічної, нафтопереробної, медичної промисловості, засобів вантажних перевезень — усе, мабуть, і перелічити неможливо. Потенційні українські партнери зможуть зустрітися з першими особами: власниками фірм і підприємств та керівниками з питань експорту.

І ще важливо: в Україну прибудуть і виробники продукції, і покупці, і продавці. А найголовніший інтерес — за час роботи місії встановити якнайбільше контактів.

—Кажуть, що просто так, ідучи повз, на переговори не потрапити...

—Це правда. Адже економічна місія працює не в режимі виставки, куди можна прийти, подивитися, себе показати — може, щось і виде. Наше бюро уже ретельно готує цей захід: усім партнерам, які хотіли б установити контакти, заздалегідь повідомлено, де, коли, з ким вони зустрічатимуться і які питання обговорюватимуть, а також надіслано план переговорів. Ми також безоплатно забезпечуємо перекладачами. До речі, ще не пізно зробити заявку на участь в індивідуальних переговорах за телефоном (044) 225-03-18.

—Всі, хто хоче з нами співпрацювати, знайде партнерів, бо Австрія може співробітничати за всією палітрою економіки України. А бюро торгового радника в Києві готове забезпечити обидві сторони всією без винятку інформацією щодо інструкцій, можливостей, одне слово, ознайомити бажаючих з правилами гри.

—І все ж назвіть хоч би ті приклади, що промовисто свідчать про певні надбання у цій галузі...

—Уже за два-три місяці після проведення першої економічної місії наше бюро відзначало маршрути, за якими вирушили австрійські підприємці, щоб підписати угоди, — вони охопили всю Україну!

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

Хроніка. Факти. Події

● *Бонн*

На нас чекають нові контакти

Розширення НАТО за рахунок нових членів «являє собою незворотний процес». Про це заявив під час офіційного візиту до Варшави міністр оборони ФРН Фолькер Рюе. Польща, сказав він, «один із найперших кандидатів на входження до структури Північноатлантичного альянсу». Пан Рюе підкреслив, що НАТО «працює над новими контактами з Росією та Україною».

● *Брюссель*

Слово — горобець...

Генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана спростував повідомлення низки агенцій, згідно з якими він, виступаючи у Норвегії, припустив можливість розміщення ядерної зброї в країнах Центральної і Східної Європи, коли ті вступлять до НАТО.

● *ООН*

Центральне місце для Президента

Генеральний секретар ООН Бутрос Бутрос Галі прибув до Москви з триденним офіційним візитом. Центральне місце в програмі займатиме його зустріч з Президентом Російської Федерації Борисом Єльциним, повідомила кореспонденту ІТАР-ТАРС представник адміністративного глави міжнародного співтовариства Сільвана Фоа.

● *Варшава*

Інтелігентний, енергійний і компетентний

Президент Польщі Александр Кваснєвський порядний, інтелігентний, енергійний і компетентний. Такий образ керівника країни з нагоди ста днів його перебування при владі створило бюро досліджень громадської думки Польщі, спираючись на дані опитувань. 91 відсоток респондентів вважають президента порядним, 89 — інтелігентним, 75 — компетентним, 45 — впевнені, що Кваснєвський турбується про всіх поляків, а 26 – що першочергову увагу приділяє соціал-демократичній партії. Президент виправдав сподівання 61 відсотка виборців.

● *Вільнюс*

Холодна війна проти Балтійських держав?

На думку лідера правої парламентської опозиції Литви, голови партії консерваторів Вітаутаса Ландсбергіса, «перспективне членство Литви та інших Балтійських держав в НАТО стає дедалі гострішим питанням у світлі тиску, що його справляє Росія на Захід і США з тим, щоб нам було перекрито шлях до цієї європейської зони безпеки, стабільності й економічного піднесення... Ми могли б офіційно сказати, що владні російські структури ведуть дуже інтенсивну локальну холодну війну проти Балтійських держав», яка, на думку Ландсбергіса, триває з 1992 року.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і інформаційних агентств.

Молодь у КНДР ідеологічно витримана

Днями в редакцію нашої газети звернулося посольство КНДР. Приводом до цього стала вміщена в «ГУ» інформація (а точніше, передрук з японської газети «Санкей сімбун») про демонстрацію північнокорейських студентів, які нібито виступали проти корупції цивільних службовців.

Посольство КНДР офіційно заявило, що це повідомлення не відповідає дійсності. Як доказ дипломати запропонували статтю «Соціалістична Корея: розв'язання проблеми молоді», у якій зокрема зазначено:

«У багатьох країнах молодь вважають головним чинником злочинності, моральної розбещеності, соціальної нестабільності. Проте є така країна, де це питання розвязано. Для корейської молоді характерні високі духовно-моральні якості... У цій державі поняття «молодь» є синонімом до слова «подвиг».

На думку автора статті, цю проблему в Кореї розв'язано правильно завдяки товаришу Кім Ір Сену. Нині його правонаступник товариш Кім Чен Ір примножує успіхи в цій справі, зокрема публікацією кількох праць, присвячених молодому поколінню.

На жаль, цілком опублікувати матеріал посольства редакція не має можливості.

Інформація «ГУ».

Шенгенська доля не легка, але приваблива

СХОЖЕ, експеримент з відміною візового режиму в центрі Європи вдався. У травні виповнюється рік з того дня, як сім з п'ятнадцяти країн — членів ЄС увійшли до Шенгенського простору.

Він був досить вдалий. Попри те, що Італія, Греція та Австрія, які також поставили свої підписи під конвенцією, досі не змогли виконати всі вимоги й не користуються перевагами Шенгенського простору, країн-спостерігачів додалося. Нещодавно такий статус отримали Данія, Фінляндія, Швеція, а також Норвегія та Ісландія, котрі не є членами ЄС. І, можливо, вже до 2000 року казка про «Європу без кордонів» стане буттям. Україна поки що позирає на європейську інтеграцію збоку і, здається, не дуже вірить, що зможе вже цього століття приєднатися до сусідів по континенту. Адже до охочих увійти в Шенгенський простір висунуто вимоги серйозніші, ніж до кандидатів на вступ у ЄС. І навіть ті країни, яким виявлено «високу довіру», не завжди можуть з честю тримати марку.

Так, протягом минулого року між партнерами по Шенгенському простору не раз виникали суперечки. Кілька місяців тому Іспанія загрожувала Бельгії тим, що зажадає її виключення з простору, якщо Брюссель не видасть терористів з баскської організації ЕТА, які переховувалися на її території.

А зовсім недавно бельгійський міністр внутрішніх справ Йохан Ванде Ланотте пред'явив претензії Франції, заявивши, що «ситуація у північній її частині являє загрозу для... внутрішньої безпеки Бельгії». За словами міністра, ця частина сусідньої держави стала базою злочинності, бо французька влада не дозволяє бельгійській поліції переслідувати злочинців на її території. Такі самі претензії не раз висувала і Німеччина.

Отже, без обопільних звинувачень усе-таки не обходиться. Напевно, цього слід було чекати. Навіть у сім'ї перший рік подружнього життя вважають одним з найскладніших. Добре вже те, що в Європі він не закінчився «розірванням шлюбу».

Наталя ФІЛІПЧУК.

ВИСТУПАЄМО ЄДИНОЮ КОМАНДОЮ

МІНІСТЕРСТВО України у справах молоді та спорту і Державний комітет Китайської Народної Республіки з питань фізичної культури та спорту уклали в Києві угоду про співробітництво.

Відтепер українські та китайські спортсмени зустрічатимуться частіше. Не секрет, що на багатьох змаганнях за кордоном ми не виступаємо лише через відсутність коштів. Щодо КНР цю проблему вже вирішено: китайська сторона прийматиме українських спортсменів за свій рахунок. А ми, в свою чергу, на тих самих умовах раді вітати в себе китайських друзів.

Крім того, спеціалісти обох країн разом вивчатимуть проблеми допінгу, а також застосування китайської медицини у лікуванні спортсменів.

Міністр у справах молоді та спорту Валерій Борзов зазначив: «Укладена угода повністю відповідає зовнішньополітичному курсу нашої держави тому, що допомагає встановити взаємовигідні ділові відносини з Китаєм».

Валерій Борзов був запрошений приїхати до Пекіна з робочим візитом. Керівник китайської делегації, заступник Голови Державного комітету КНР з питань фізкультури і спорту Чжан Фацян сказав: «У нас є великі плани співробітництва з Україною — стратегічно важливою державою. Китай надає великого значення укладеній угоді, але ми сподіваємося зміцнити дружбу з українцями не лише у спорті».

На церемонії підписання договору був присутній Надзвичайний і Повноважний Посол КНР в Україні Пань Чжаньлінь.

Надія БЕДРИЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: заступник Голови Державного комітету КНР з питань фізичної культури та спорту Чжан Фацян і заступник міністра у справах молоді та спорту Микола Костенко вітають одне одного після укладання угоди.

Вітчизняний стиль

«Світоч» не боїться конкурентів

Найкраща «солодка» фірма України — львівський «Світоч», — яка має в Києві кілька фірмових магазинів, днями відкрила в Шевченківському районі столиці і свій дистриб'ютерний центр. Останнє у перекладі рідною мовою означає акуратні оптові склади, з яких львівська продукція надходитиме до київських магазинів. Такий самий центр «Світоча» відкрито кілька днів тому і в Черкасах. Діють представництва фірми також у Сумах, Хмельницькому, Дрогобичі, Бродах, Корсуні-Шевченківському.

Продукція львівських кондитерів — це не оте казна що з іноземними наклейками, а добротні і смачні вироби, зроблені з розумом і відповідальністю перед споживачем.

«Світоч» — це підприємство, яким володіє його колектив. «Світоч» — це підприємство, яке не хоче іноземних інвестицій, хоч як вони не нав'язуються. Позиція «Світоча»: фірма має належати громадянам України, передусім працівникам самого «Світоча». Генеральний директор Андрій Тавпаш розповів під час відкриття центру, якими новими лініями оснащується виробництво, яке значне поповнення до бюджету країни дає фірма щодня (20 млрд. крб.), не претендуючи на жодні податкові пільги.

— Конкуренція нам не заважає, — сказав Андрій Тавпаш, — вона — стимулює.

Сьогодні «Світоч» — це не лише соціально справедливо здійснена приватизація (колектив став власником через оренду з викупом ще у 1990 році), а щодоби 200 тонн продукції найвищої якості. Отже, можемо, все ми можемо, коли є розум, воля і порядність.

На знімку: Андрій Іванович ТАВПАШ (у центрі) розповідає і демонструє продукцію «Світоча».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

***Д**иректор Нікопольського прядильно-ниткового комбінату В'ячеслав Усольцев запросив дніпропетровських журналістів, аби повідомити їм наче й прозаїчну, як на теперішні часи, а насправді значно драматичнішу, ніж досі ми ще думаємо, новину: з перших днів травня підприємство відправило геть усіх своїх людей у безоплатну відпустку, зупинившись повністю як мінімум до осені. Щоб якось оговтатися, накопичити сякі-такі статки й у вересні-жовтні спробувати відновити роботу. Але якщо всього цього здійснити не вдасться, то невідомо, коли комбінат запрацює. Можливо, вже й ніколи.*

БЕЗВУЗЛОВИЙ МЕТОД

проведення економічних реформ влаштовує Нікопольський прядильно-нитковий комбінат. І не тільки його, а всю легку промисловість країни

Хоч можна вважати, що Усольцев запросив газетярів і дещо з іншою метою — щоб переконати їх, що комбінат помирає не стоячи навколішки, а роблячи для порятунку геть усе залежне від нього. Або з наміром зчинити у засобах масової інформації переполох і спонукати нарешті схаменутися державу, яка небачно втрачає створений раніше непересічний потенціал. Запросини, зокрема, кореспондента «Голосу України» пов'язані з надією В'ячеслава Васильовича на продовження теми про легковажне ставлення у нас до легкої промисловості та босоногу реформу (див. «ГУ» за 14 лютого ц. р.), оскільки з'ясовується, що вона уже й безсоромно гола.

Про Нікопольський комбінат трохи докладніше. Прядильно-ниткове підприємство спорудили тут не так давно — у 1977 році. Будівництво пояснювали потребою в марганцево-металургійному регіоні зайняти працею надлишок жіночих робочих рук. Адже це три тисячі працюючих.

Вибір був виграшний для всієї України: виникло єдине в республіці виробництво з випуску бавовняних швейних ниток, котре своєю продукцією забезпечувало камвольно-суконні, прядильно-ткацькі, трикотажні, швейні та взуттєві підприємства всієї європейської частини колишнього Союзу.

Теперішня реконструкція поволі технічно і технологічно перетворює комбінат на конкурентоспроможний у межах уже всієї Європи. Сталося так, що на початку 1992 року, коли ще не існувало жодних нормативно-законодавчих стосунків між колишніми союзними республіками і всі нарікали на розірвані зв'язки, нікопольці не ловили гав, а самотужки завезли з Середньої Азії майже трирічний запас бавовни — основної своєї сировини. І це не просто виручило колектив, дозволило до останнього працювати стабільно, а й забезпечило неймовірний ривок.

Адже саме протягом останніх двох років за власні кошти нікопольці придбали і змонтували цілком сучасне імпортне обладнання більш ніж на сім з половиною мільйонів американських доларів. Переважно італійської фірми «Марцолі» та німецької «Текстима». Цікаво, що переоснащення здійснювали творчо, за кількома варіантами. В одному випадку придбали повністю новий унікальний бавовноочищувальний агрегат, в іншому — гребенечесальні машини, які вже експлуатувалися, але капітально відремонтовані, в пристойному стані. В третьому випадку традиційне «радянське» обладнання прядильних і мотальних цехів модернізували, замінивши на ньому робочі органи на імпортні.

Вінцем реконструкції стали автомати безвузлового намотування ниток. Це найсуттєвіший для підприємства технологічний момент: з одного боку, на «вітчизняних» верстатах робітницям доводиться руками зв'язувати порвані нитки, з іншого — нитки з вузлами у світі давно вважають браком. Саме із впровадженням безвузлового методу виготовлення вовняних ниток Нікопольським комбінатом відразу зацікавилися в Росії, Казахстані, Німеччині, Франції, Іспанії, Греції та Словенії і висловили бажання отримувати його продукцію.

Та, як ви уже знаєте, ці перспективи разом з іншими під великим сумнівом. Поки комбінат освоював безвузлову технологію власного виробництва, в технології вітчизняних економічних реформ нав'язали стільки грубих вузлів, що марно намагатися їх самотужки розв'язати. Товкти, як воду у ступі, проблеми неплатежів та непосильних податків директор підприємства В'ячеслав Усольцев, скажімо, уже й не ладен. Він лише докинув про безглуздість оподаткування, ще й не реальних прибутків, а розрахункових. Виходить так, наче зайшли у їдальню, сіли за стіл, на якому уже тарілка з фруктами, але замовили обід і з'їли лише його, однак офіціант приносить рахунок і каже:« Фрукти їли? Ні? Треба було їсти — отож, платіть».

Однак є проблема, про яку нікопольці аж волають. Це проблема сировини — бавовни. Міжурядова угода щодо неї існує між Україною та Узбекистаном. З нашого боку реалізувати угоду доручено державній акціонерній компанії «Укрресурси», з узбецького — акціонерній асоціації оптової та біржової торгівлі «Узоптбіржторг». Генеральним контрактом в обмін на зустрічне постачання бавовни передбачено постачання підприємствами Дніпропетровщини на кліринговик умовах труб і металопрокату. Що й було зроблено за рахунок коштів Нікопольського прядильно-ниткового комбінату. Але жаданої бавовни не отримали й дотепер. Спроба з'ясувати причини закінчилася тим, що заступник голови узбецької асоціації Ф. Юсупов повідомив: «У подальшому з питань поставок прошу звертатися до уповноваженої організації України «Укрресурси». Не морочте, мовляв, голови, самі там розбирайтеся». Уповноважена організація, на жаль, ясності не вносить, була чи ні бавовна і коли вона надійде. Якщо була, то де вона, якщо не було, то чому?

Тож як не погодитися з В'ячеславом Усольцевим, що на державному рівні у нас не відстоюють інтересів як підприємств, так і всієї галузі. І це тому також, вважає В'ячеслав Васильович, що українська легка промисловість не має власного міністерства. Це та промисловість, яка — зазирніть у статистичні довідники десятилітньої давності — ще недавно забезпечувала чверть національного прибутку. Не дивно, бо спорудили кільканадцять потужних комбінатів, обіговість коштів на яких значно інтенсивніша, ніж у багатьох базових галузях промисловості. Натомість текстильні гіганти нині зупинилися майже повсюдно — Нікополь не виняток. То де той орган, який би міг зарадити, підтримати і захистити? От, приміром, підготували державну програму розвитку легкої промисловості, але передбачили нею фінансування не підприємств галузі, а машинобудівників, яких зобов'язано виготовляти допотопне, набагато гірше від імпортного обладнання для текстильників, що головний інженер Нікопольського комбінату Сергій Андрусєв м'яко називає нісенітницею.

А приклад нікопольців якраз дуже показовий щодо того, наскільки невиправдано чи й злочинно їх спихають у провалля. Відштовхуючись від уже здійсненої реконструкції, комбінат підготував бізнес-план подальших переоснащень, які гарантують йому стати не останнім у Європі. Направлювало підприємство й солідні пропозиції для іноземних інвесторів, навіть почало знаходити їх... Щоправда, домагаючись обопільно вигідних умов, а не давальницької сировини, коли за безцінь, хай і не в кайданах, але продається в найми праця українських жінок, як це вимушено вчинили вже кілька швейних і трикотажних підприємств України. До речі, праця жінок, котрі шиють одяг значно кращий, ніж той, що горами завозиться з Туреччини чи Арабських Еміратів. А нікопольцям тим часом уже пропонують бавовну Лівія та Індія — були б тільки гроші...

Були б тільки гроші та можливості...

Нині не стало ні того, ні іншого. І чи буде, чи з'явиться? Чи нам просто такі «бідові» підприємства не потрібні?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Лист читача

Нам допоможе об'єднання по-новому

Якось у «Голосі України» прочитав я матеріал під заголовком «Наші селяни здатні прогодувати 200 мільйонів чоловік» — і сколихнулася моя душа. Справді, кооперативний рух — ось що потрібно нашому хліборобові.

Мені вже 76 років. Маю п'ятьох дітей, дванадцятьох онуків і дев'ятьох правнуків. Та колись і я був молодий. У січні 1925 року в передмісті Умані було організовано сільськогосподарський кооператив під назвою «Зірка». До нього увійшло чотирнадцять сімей. Головою кооперативу обрали Павла Кравченка.

На початку 1926 року кооперативові передали землю колишнього поміщика Штемпльовського. Навесні кооператори взялися відбудовувати зруйноване і пограбоване господарство. В низині, де хазяйнували жаби, загатили ставок, потім — ще два. Посадили молодий садок, розчистили старий, привезли до нього вулики. Закупили корів. Узяли в оренду млин «Зірки» і привели його до божеського вигляду.

За два роки хазяйнування кооператив набув серед селян Уманського району доброї слави. Посипалися заяви бажаючих вступити до нього. Заяви розглянули — декому пощастило.

За три роки праці кооператив мав усе необхідне для життя його працівників та їхніх сімей. Зерна видавали кооператорам одну тонну на дорослу людину, півтонни — на дитину. Мали ми й рибу, якої у ставках було незліченно, і мед, якого рік у рік ставало дедалі більше, бо й кількість вуликів довели до 250. Зерно мололи для кооператорів без мірчука. У млині влаштували олійню. В садку давили яблука на вино та соки. 1928 року придбали два трактори, дві сівалки, молотарку та інший сільськогосподарський реманент.

Увечері працювали струнні та співочі гуртки. На працю ходити ніхто не агітував, люди поспішали до неї з великою радістю.

Досі колишні кооператори, зустрічаючись зі мною, згадують ті незабутні роки добрим словом. Шкода, що незабаром нашу кооперативну працю поламали.

Як на мене, то кооперативне хазяйнування — це саме те, що потрібно тепер Україні. Обробіток землі і переробка сільськогосподарської сировини — у цих справах одній людині всього не охопити. А в кооперативі — можна. В кожному селі є де розмістити господарства кооперативів, є й працьовиті люди — зосталося тільки дати їм «зелене світло» і вони самі зорганізуються.

Андрій КРАВЧЕНКО.

Християнівка Черкаської області.

Зміни до інформації про випуск інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду «Дар-М», надрукованої 29 липня 1995 року в газеті «Урядовий кур'єр» №113 (610), а також звіт про результати фінансової діяльності.

I. У зв'язку із зміною інвестиційного керуючого у тексті інформації про випуск інвестиційних сертифікатів дані про інвестиційного керуючого викласти у такій редакції:

інвестиційний керуючий — відкрите акціонерне товариство інвестиційна компанія **«Гранд—Арасс—Інвест»**. Адреса: 252062, м. Київ, вул. Чистяківська, 2, тел./факс 443-80—38. Дозвіл Міністерства фінансів України на здійснення діяльності з випуску й обігу цінних паперів №674 від 27.06.95 р.

II. Звіт про результати фінансової діяльності:

Закрите акціонерне товариство інвестиційний фонд «Дар-М», код ЗКПО 22964425, статутний фонд один мільярд карбованців, здійснив першу емісію інвестиційних сертифікатів у кількості 15 000 шт. номінальною вартістю 1 000 000 карбованців на загальну суму 15 000 000 000 (п'ятнадцять мільярдів) карбованців.

Фінансові результати діяльності інвестиційного фонду на 1 квітня 1996 року:

Вартість чистих активів: 1 371 млн. крб.; у розрахунку на один інвестиційний сертифікат 1 246 тис. крб.

Вартість інших активів фонду: 1620 млн. крб.

Заборгованість фонду: кредиторська — 368 млн. крб., дебіторська — 13,5 млн. крб.

Загальна кількість сертифікатів фонду в обігу на 1 квітня 1996 року становить 1100 шт.

Зміни та доповнення до інформації про випуск інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду «Дар-К», надрукованої 29 серпня 1995 року в газеті «Урядовий кур'єр» №127—128, а також звіт про результати фінансової діяльності.

I. У зв'язку із зміною інвестиційного керуючого у тексті інформації про випуск інвестиційних сертифікатів дані про інвестиційного керуючого викласти у такій редакції:

інвестиційний керуючий — відкрите акціонерне товариство інвестиційна компанія **«Гранд—Арасс—Інвест»**. Адреса: 252062, м. Київ, вул. Чистяківська, 2, тел./факс 443-80-38. Дозвіл Міністерства фінансів України на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів №674 від 27.06.95 р.

II. Звіт про результати фінансової діяльності:

Закрите акціонерне товариство інвестиційний фонд «Дар-К», код ЗКПО 22962886, статутний фонд 650 000 000 (шістсот п'ятдесят мільйонів) карбованців, здійснив першу емісію інвестиційних сертифікатів у кількості 9 750 шт. номінальною вартістю 1 000 000 карбованців на загальну суму 9 750 000 000 (дев'ять мільярдів сімсот п'ятдесят мільйонів) карбованців.

Фінансові результати діяльності інвестиційного фонду на 1 квітня 1996 року:

Вартість чистих активів: 834,3 млн. крб.; у розрахунку на один інвестиційний сертифікат 981 тис. крб.

Вартість інших активів фонду: 590 млн. крб.

Заборгованість фонду: кредиторська — немає, дебіторська — 34 млн. крб.

Загальна кількість сертифікатів фонду в обігу на 1 квітня 1996 року становить 850 шт.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, г. Донецк, бул. Пушкина, 34) возбудил дело о банкротстве № 1-1/66 ООО «Модус вивенди» (341000, г. Мариуполь, ул. Митрополитская, 19, р/с 467910 в Жовтневом отделении ПСБ г. Мариуполя, МФО 334475).

Арбітражним судом Київської області, за позовом податкової інспекції по м. Славутичу, 14.12.1995 року порушено справу №48/9 б про банкрутство НВП **«Омела»** (м. Славутич, Київської області, Таллінський квартал 6.4 кв.6), р/рахунок 467159 в АК Промислово-Інвестиційному банку м. Славутича, МФО 321154.

Кредитори та можливі санатори можуть звертатися до суду протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

● *Київ*

Столичні проблеми цікавлять не всіх

Рекламно-маркетинговою компанією «Прайм» проведено соціологічне опитування мешканців Києва. Опитано 800 киян за вибіркою, що репрезентує доросле населення столиці за основними соціально-демографічними параметрами.

Одне з запропонованих питань звучало так: «Чи вважаєте Ви за необхідне прийняття Закону про столицю, який відображав би специфічні потреби та функції Києва як столиці України?»

Більшість респондентів (58,4%) висловилися на підтримку даного закону. Проти такого закону виступили 9,5% опитаних.

Водночас молоді кияни (віком від 18 до 29 років) не виявили зацікавленості до цієї проблеми.

● *Донецьк*

Дорогою ціною

Протягом двохсотлітнього існування вугільної промисловості Донбасу тут загинуло близько 20 тисяч гірників. Проте в регіоні й досі немає пам'ятника загиблим шахтарям. Утім, судячи з рішення Донецького міськвиконкому, такий пам'ятник невдовзі буде споруджено.

Відкриття його плановано приурочити до 90-річчя підземної трагедії, яка сталася в червні 1908 року на Риковському руднику (згодом донецька шахта 4-4 «біс»).

● *Луганськ*

Гігант — довгожитель

15 травня на територію холдингової компанії «Луганськтепловоз» спустилися парашутисти – саме небо надіслало звістку про 100-річний ювілей підприємства-гіганта, яке за радянських часів випускало 97 відсотків тепловозів країни.

Нині рейки прохідної підприємства минають не тільки тепловози, а й трамваї, дизель-поїзди. За словами генерального директора холдингової компанії Євгена Свиридова, головною продукцією «Луганськтепловозу» є «те, що приносить прибуток, що користується попитом».

У СВІТІ ЛЬОН – ПРИБУТКИ, А В НАС – САМІ ЗБИТКИ

***З** ДАВНІХ-ДАВЕН на Поліссі вирощували льон. Вирощують і зараз, а за останніх три—чотири роки площі посіву цієї цінної культури в господарствах Волині значно скоротилися. Якщо 1991 року льон займав 25 тисяч гектарів, то минулого — лише 12,5 тисячі.*

—В минулі роки льон давав поліським господарствам області 40—60 відсотків грошових надходжень, — розповів заступник начальника управління сільського господарства та продовольства Волинської облдержадміністрації Анатолій Зозуля. — Тепер від вирощування льону самі збитки. Валове виробництво льоносировини різко скоротилося, погіршилася її якість. Господарствам, які вирощують цю культуру, бракує обігових коштів на закупівлю необхідної кількості матеріально-технічних ресурсів, а що найгірше — нема ринку збуту. У зв'язку з високими банківськими ставками кредитних ресурсів льонопереробні підприємства області не можуть допомогти господарствам придбати мінеральні добрива, насіння пестициди. Таке враження, що державі льон не потрібен.

На Волині — 10 льонозаводів, які здатні переробити всю льоносировину, що вирощують в області. Сьогодні на складах цих підприємств зберігається понад 200 тонн довгого і 600 тонн короткого льоноволокна на 80 мільярдів карбованців. А заборгованість перед товаровиробниками складає 40 мільярдів карбованців. Через відсутність коштів переробна промисловість не має можливості закупити технологічне обладнання для доробки короткого волокна шляхом котонізації, прибутковість від якої, за підрахунками спеціалістів, підвищується в два рази. Який же вихід?

—Для поліпшення справ у галузі льонарства, стабілізації фінансового стану господарств Полісся та її переробної промисловості потрібна допомога з боку держави, — розмірковує Анатолій Зозуля. — Самі ми не впораємося. Потрібен пільговий довгостроковий кредит сільгоспвиробникам, які вирощують льон. Держава має також подбати про регіональне ціноутворення на льоносировину, підтримати ведення насінництва льону, встановити замовлення на льонопродукцію. Через два-три роки все це оплатиться сторицею. Бо льон — це валюта. А ми так недбало ставимося до цієї прибуткової культури.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

ТАКИЙ ГІРКИЙ ЦУКОР...

Проблема

***Т**ОРІК від господарств області надійшло на бурякопункти асоціації «Полтавацукор» 3 мільйони 60 тисяч тонн буряків або на 600 тисяч тонн більше, ніж позаминулого року, що дало змогу виробити 370 тисяч тонн цукру. В окремих колективних сільськогосподарських підприємствах, як, наприклад, у Чутівському ім. Леніна прибутки від цього становили 88 мільярдів. Грошові надходження дозволили не лише вижити, а й вести будівництво, придбати нову техніку.*

Втім, у цілому, ситуація в буряківництві склалася надзвичайно тривожна. Передусім, різко знизилася урожайність. Торік з кожного гектара було зібрано лише по 202 центнера. І це віддача найродючіших чорноземів Європи? Для порівняння: кооператори Німеччини щорічно одержують з гектара по 450–500 центнерів буряків за технологій, аналогічних нашим. Ми звично списуємо всі гріхи на погоду та економічну скруту. Німці ж суворо дотримуються усіх вимог сучасної агротехніки. Отож, і мають прибутки, які нам і не снилися. Щоправда, деякі наймудріші чи найспритніші керівники залучають закордонних партнерів до співпраці й мають з того неабиякий зиск. Торік за німецькими технологіями в області цукрові буряки вирощували на 6,5 тисячі гектарів. Нині ця площа мало не подвоїться. Проте, загальної проблеми німці за нас не розв'яжуть. Тож, доведеться самим давати лад на усіх 140 тисячах гектарів запланованих посівів. Як їх упорати?

Минулого сезону це вдалося зробити здебільшого завдяки тісній співпраці цукрових заводів і товаровиробників, оскільки держава взагалі відмовилася від замовлення на цукор. Асоціація за рахунок своїх обігових коштів надала насіння майже на 800 млрд. крб., а також віддала 900 млрд. крб. різних безвідсоткових матеріальних кредитів. Нині на заводах вільних коштів немає взагалі, а деякі, зокрема, Оріхівський, оголошено банкрутами. Робітникам не виплачують зарплату по три, а то й більше місяців. Вже немає в цукроварів і цукру. Проте, проекти договорів на співпрацю розроблено, і можна-таки сподіватися, що спільно вдасться і прополоти, і викопати, і переробити цукрові буряки.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Може бути фермер головою. Аби — з головою

Шістдесят нових керівників очолили колективні сільськогосподарські підприємства Черкащини. Незвично, що — два новообраних голови колективних господарств — фермери.

Галина Осадча з Углуватки Христинівського району та Віктор Даниленко з Лузанівки Кам'янського району за фахом агрономи і своє уміння високопродуктивно господарювати довели на власному полі. Нині доведеться піднімати відсталі колгоспи. Втім, Галина Осадча настроєна рішуче: «Реорганізуватися ми маємо неминуче. Якщо люди будуть згодні, то утворимо з КСП кілька фермерських господарств і, я впевнена, справа піде на лад».

За словами голови облдержадміністрації Василя Цибенка, новообраним належить зі свіжими силами і завзяттям, притаманним усім, хто береться за нову справу, залучатися до реформування АПК. В області вже проведено паювання землі і основних засобів виробництва. Наступний етап — реорганізація існуючих господарств на принципово новій економічній основі, утворення агроспілок, кооперативів, акціонерних товариств власників землі. Досвід у створенні на базі колишніх КСП акціонерних товариств Черкащина вже має.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Спорт

ЧУДОВИЙ ФУТБОЛ НА ПОЧАТКУ ТРАВНЯ

Першість України. Перша ліга, 34 тур: Кристал –Металург — 2:0, Агарин, 62, Куцак, 89. Буковина — СК Одеса — 5:2. Філімонов, 11, Олійник, 21, 30, 53, Фінкель, 23 — Каретник, 12, Гецко, 61. Металург - Ратуша — 7:1. Зайченко, 12, Карабута, 17, Захаров, 20, Рахлєв, 50, Чуприн, 65, Хруслов, 61 з пенальті, 85 з пенальті — Атласов, 82. Хімік (Св) — Динамо-2 – 1:1. Поліщук, 17 — Баланчук, 80. Явір — Дніпро -4:2. Попович, 20, Шуршин, 36, Самолюк, 48, 75 — Медведєв, 52, Киреєв, 88. Нафтовик — Ворскла —1:2. Чорношевець, 29 — Шарій, 50. Чуйченко, 59. Хімік (Ж) – Нафтохімік — 1:3. Мальований, 22, Шажко, 26, Логвинов,90 — Якубовський, 54. Поділля—Поліграфтехніка — 2:0. Сендель,1, Поклонський, 46. Верес — Сталь — 1:1. Вознюк, 21 — Вертелецький, 40. ФК Львів — Шахтар — 5:3. Леськів, 33, 81, Тарас,34, 97, Петровський, 45 — Федоров, 27, Дяк, 54, 80. Скала — Закарпаття — 2:3. Ларін, 75, Михайлюк, 88 -Іщенко,11, Прудкий,58,64.

«Завдяки» «Ратуші» тепер кожний тур в першій лізі стає результативним. В минулому сіверськодонецький «Хімік» провів у ворота подолян вісім м'ячів, а в цьому – розважив душу один з аутсайдерів — «Металіст». Вочевидь, що «Ратуша», яка у пожежному порядку змінила «Темп-Адвіс», що розвалився, не готова до виступів у першому дивізіоні. І дивного перетворення команди колективу фізкультури на команду майстрів не відбулося.

А ось «Ворскла» вже з успіхом приміряється до вищої ліги. В Ахтирці полтавчани лише у першому таймі дозволили шанувальникам «Нафтовика» порадіти. А в другому грізний дует форвардів Шарій — Чуйченко—ніхто й оком не встиг змигнути — схилив шальку терезів у бік «Ворскли». «Буковина» вдома не мала проблем з одеським клубом, а от «Сталі» довелося піднапружитися в матчі з тонучим «Вересом». Суперники розійшлися мирно, але по два важливих очка втратили.

Турнірне становище команд зараз таке: Ворскла — 78, Буковина —71, Сталь — 65, Динамо-2 — 57, Поліграфтехніка –57, Металург — 57, Хімік (Св) — 54, Шахтар — 51, Нафтохімік — 50, Поділля — 49, Нафтовик — 58, Кристал — 47, ФК Львів — 45, Хімік (Ж) — 44, Явір — 41, Верес — 40, Закарпаття — 40, СК Одеса — 35, Металіст — 32, Дніпро — 19, Ратуша — 17, Скала — 8.

Матчі 35-го туру відбудуться 18 травня.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора),А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 344936.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311086.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.